

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj: 08-807
Podgorica, 24. april 2015. godine

Crna Gora - Vlada Crne Gore
MINISTARSTVO RADA
I SOCIJALNOG STARANJA
PODGORICA

Примљено:		
Орг. јед.	Број	Вриједност
170-	17/15-5	

CRNA GORA
SKUPŠTINA CRNE GORE

PRIMLJENO:	7. V	20. 15	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	19-2 / 15-1		
VEZA:			
EPA:	815 XXV		
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

PREDSJEDNIKU SKUPŠTINE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 16. aprila 2015. godine, utvrdila je **PREDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA BEZBJEDNOST I ZDRAVLJE NA RADU BROJ 187**, koji Vam u prilogu dostavljamo radi stavljanja u proceduru Skupštine Crne Gore.

Vlada predlaže Skupštini da, u skladu s članom 151 Poslovnika Skupštine Crne Gore ("Službeni list RCG", br. 51/06 i 66/06 i "Službeni list CG", br. 88/09, 39/11 i 25/12), ovaj zakon donese po skraćenom postupku iz razloga koji su sadržani u obrazloženju Predloga zakona.

Za predstavnike Vlade koji će učestvovati u radu Skupštine i njenih radnih tijela, prilikom razmatranja Predloga ovog zakona, određeni su **ZORICA KOVAČEVIĆ**, ministar rada i socijalnog staranja i **NIKOLA DEDEIĆ**, sekretar Ministarstva.

PREDSJEDNIK
Milo Đukanović, s.r.

**ZAKON
O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE MEĐUNARODNE ORGANIZACIJE RADA O PROMOTIVNOM
OKVIRU ZA BEZBJEDNOST I ZDRAVLJE NA RADU BROJ 187**

Član 1

Potvrđuje se Konvencija Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, usvojena u Ženevi, 15. juna 2006. godine, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Konvencije iz člana 1 ovog zakona, u originalu na engleskom i u prevodu na crnogorski jezik, glasi:

C187 PROMOTIONAL FRAMEWORK FOR OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH CONVENTION

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Ninety-fifth Session on 31 May 2006,

Recognizing the global magnitude of occupational injuries, diseases and deaths, and the need for further action to reduce them, and

Recalling that the protection of workers against sickness, disease and injury arising out of employment is among the objectives of the International Labour Organization as set out in its Constitution, and

Recognizing that occupational injuries, diseases and deaths have a negative effect on productivity and on economic and social development, and

Noting paragraph III(g) of the Declaration of Philadelphia, which provides that the International Labour Organization has the solemn obligation to further among the nations of the world programmes which will achieve adequate protection for the life and health of workers in all occupations, and

Mindful of the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998, and

Noting the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155), the Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164), and other instruments of the International Labour Organization relevant to the promotional framework for occupational safety and health, and

Recalling that the promotion of occupational safety and health is part of the International Labour Organization's agenda of decent work for all, and

Recalling the Conclusions concerning ILO standards-related activities in the area of occupational safety and health - a global strategy, adopted by the International Labour Conference at its 91st Session (2003), in particular relating to ensuring that priority be given to occupational safety and health in national agendas, and

Stressing the importance of the continuous promotion of a national preventative safety and health culture, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to occupational safety and health, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this fifteenth day of June of the year two thousand and six the following Convention, which may be cited as the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention, 2006.

I. DEFINITIONS

Article 1

For the purpose of this Convention:

(a) the term national policy refers to the national policy on occupational safety and health and the working environment developed in accordance with the principles of Article 4 of the Occupational Safety and Health Convention, 1981 (No. 155);

(b) the term national system for occupational safety and health or national system refers to the infrastructure which provides the main framework for implementing the national policy and national programmes on occupational safety and health;

(c) the term national programme on occupational safety and health or national programme refers to any national programme that includes objectives to be achieved in a predetermined time frame, priorities and means of action formulated to improve occupational safety and health, and means to assess progress;

(d) the term a national preventative safety and health culture refers to a culture in which the right to a safe and healthy working environment is respected at all levels, where government, employers and workers actively participate in securing a safe and healthy working environment through a system of defined rights, responsibilities and duties, and where the principle of prevention is accorded the highest priority.

II. OBJECTIVE

Article 2

1. Each Member which ratifies this Convention shall promote continuous improvement of occupational safety and health to prevent occupational injuries, diseases and deaths, by the development, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, of a national policy, national system and national programme.
2. Each Member shall take active steps towards achieving progressively a safe and healthy working environment through a national system and national programmes on occupational safety and health by taking into account the principles set out in instruments of the International Labour Organization (ILO) relevant to the promotional framework for occupational safety and health.
3. Each Member, in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall periodically consider what measures could be taken to ratify relevant occupational safety and health Conventions of the ILO.

III. NATIONAL POLICY

Article 3

1. Each Member shall promote a safe and healthy working environment by formulating a national policy.
2. Each Member shall promote and advance, at all relevant levels, the right of workers to a safe and healthy working environment.
3. In formulating its national policy, each Member, in light of national conditions and practice and in consultation with the most representative organizations of employers and workers, shall promote basic principles such as assessing occupational risks or hazards; combating occupational risks or hazards at source; and developing a national preventative safety and health culture that includes information, consultation and training.

IV. NATIONAL SYSTEM

Article 4

1. Each Member shall establish, maintain, progressively develop and periodically review a national system for occupational safety and health, in consultation with the most representative organizations of employers and workers.
2. The national system for occupational safety and health shall include among others:
  - (a) laws and regulations, collective agreements where appropriate, and any other relevant instruments on occupational safety and health;

- (b) an authority or body, or authorities or bodies, responsible for occupational safety and health, designated in accordance with national law and practice;
- (c) mechanisms for ensuring compliance with national laws and regulations, including systems of inspection; and
- (d) arrangements to promote, at the level of the undertaking, cooperation between management, workers and their representatives as an essential element of workplace-related prevention measures.

3. The national system for occupational safety and health shall include, where appropriate:

- (a) a national tripartite advisory body, or bodies, addressing occupational safety and health issues;
- (b) information and advisory services on occupational safety and health;
- (c) the provision of occupational safety and health training;
- (d) occupational health services in accordance with national law and practice;
- (e) research on occupational safety and health;
- (f) a mechanism for the collection and analysis of data on occupational injuries and diseases, taking into account relevant ILO instruments;
- (g) provisions for collaboration with relevant insurance or social security schemes covering occupational injuries and diseases; and
- (h) support mechanisms for a progressive improvement of occupational safety and health conditions in micro-enterprises, in small and medium-sized enterprises and in the informal economy.

V. NATIONAL PROGRAMME

Article 5

1. Each Member shall formulate, implement, monitor, evaluate and periodically review a national programme on occupational safety and health in consultation with the most representative organizations of employers and workers.

2. The national programme shall:

- (a) promote the development of a national preventative safety and health culture;
- (b) contribute to the protection of workers by eliminating or minimizing, so far as is reasonably practicable, work-related hazards and risks, in accordance with national law and practice, in order to prevent occupational injuries, diseases and deaths and promote safety and health in the workplace;
- (c) be formulated and reviewed on the basis of analysis of the national situation regarding occupational safety and health, including analysis of the national system for occupational safety and health;

(d) include objectives, targets and indicators of progress; and

(e) be supported, where possible, by other complementary national programmes and plans which will assist in achieving progressively a safe and healthy working environment.

3. The national programme shall be widely publicized and, to the extent possible, endorsed and launched by the highest national authorities.

VI. FINAL PROVISIONS

Article 6

This Convention does not revise any international labour Conventions or Recommendations.

Article 7

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification is registered.

Article 9

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention within the first year of each new period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations that have been communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification that has been communicated, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and denunciations that have been registered.

Article 12

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision.

Article 13

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention, then, unless the new Convention otherwise provides:

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 14

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

KONVENCIJA O PROMOTIVNOM OKVIRU ZA BEZBJEDNOST I ZDRAVLJE NA RADU BROJ 187

Opšta konferencija Međunarodne organizacije rada, sazvana u Ženevi od strane Upravljačkog odbora Međunarodne kancelarije rada, koja se sastala na svom devedeset i petom zasjedanju dana 31. maja 2006. godine,

Prepoznavajući da postoji ogroman broj profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, kao i potreba za nastavkom aktivnosti u cilju smanjenja ovog broja, i

Podsjećajući da je zaštita radnika od bolesti, poremećaja zdravlja i povreda koja proističe iz radnog odnosa među ciljevima Međunarodne organizacije rada kako je precizirano u njenom Ustavu, i

Prepoznajući da profesionalne povrede, bolesti i smrtni slučajevi imaju negativne posljedice na produktivnost i privredni i društveni razvoj, i

Ističući stav III (g) Filadelfijske deklaracije, kojim se predviđa da Međunarodna organizacija rada ima svečanu obavezu da među zemljama razvija svjetske programe kojima se ostvaruje odgovarajuća zaštita života i zdravlja radnika u svim zanimanjima, i

Imajući na umu MOR Deklaraciju o osnovnim principima i pravima na radu i njenu primjenu i praćenje iz 1998, i

Ističući Konvenciju o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981, (br. 155),

Preporuku o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981, (br. 164) i druge instrumente Međunarodne organizacije rada od značaja za promotivni okvir za bezbjednost i zdravlje na radu, i

Podsjećajući da je unapređenje bezbjednosti i zdravlja na radu dio programa Međunarodne organizacije rada za ostvarivanje dostojanstvenog rada za sve, i

Podsjećajući na Zaključke o aktivnostima MOR-a u vezi sa standardima u oblasti bezbjednosti i zdravlja na radu - globalnom strategijom koju je usvojila Međunarodna konferencija rada na svojoj 91. sjednici (2003) posebno u pogledu obaveza da se da prioritet bezbjednosti i zdravlju na radu u nacionalnim programima rada, i

Naglašavajući značaj neprekidnog unapređivanja nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja na radu, i

Budući da je donijela odluku da se usvoje neki prijedlozi u pogledu bezbjednosti i zdravlja na radu, kao četvrtoj tački dnevnog reda sjednice, i

Budući da je odlučila da ovi prijedlozi dobiju vid međunarodne Konvencije;

Usvaja na današnji dan, 15. juna 2006. godine, sljedeću Konvenciju pod nazivom Konvencija o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu, 2006.

I. DEFINICIJE

Član 1.

Za potrebe ove Konvencije:

(a) izraz "nacionalna politika" označava nacionalnu politiku bezbjednosti i zdravlja na radu i radnom okruženju izrađenoj u skladu sa principima iz člana 4. Konvencije o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981 (br. 155);

(b) izrazi "nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu", ili "nacionalni sistem" označavaju infrastrukturu koja pruža osnovni okvir za sprovođenje nacionalne politike i nacionalnih programa bezbjednosti i zdravlja na radu;

(c) izrazi "nacionalni program bezbjednosti i zdravlja na radu" ili "nacionalni program" označavaju svaki nacionalni program koji sadrži ciljeve koje treba ostvariti u unaprijed utvrđenom roku, prioritete i sredstva djelovanja formulisane sa namjerom da se poboljša bezbjednost i zdravlje na radu, kao i sredstva kojima će se procijeniti ostvareni napredak;

(d) izraz "nacionalna preventivna kultura bezbjednosti i zdravlja na radu" označava kulturu u kojoj se na svim nivoima poštuje pravo na bezbjedno i zdravo radno okruženje, gdje Vlada, poslodavci i radnici aktivno učestvuju u obezbjeđivanju bezbjednog i zdravog radnog okruženja kroz sistem definisanih prava, obaveza i dužnosti i gdje se načelu preventivnosti daje najveći prioritet.

II. CILJ

Član 2.

1. Svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se na promociju stalnog poboljšavanja bezbjednosti i zdravlja na radu u cilju prevencije profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, kroz razvoj, u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, nacionalne politike, nacionalnog sistema i nacionalnog programa.

2. Svaka članica obavezuje se da aktivno preduzima korake ka postizanju progresivno bezbjednijeg i zdravog radnog okruženja kroz nacionalni sistem i nacionalne programe bezbjednosti i zdravlja na radu uzimajući u obzir principe iz instrumenata Međunarodne organizacije rada (MOR) od značaja za promotivni okvir za bezbjednost i zdravlje na radu.

3. Svaka članica, u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ima obavezu da periodično razmatra koje mjere bi se mogle preduzeti da bi se ratifikovale odgovarajuće Konvencije MOR-a o bezbjednosti i zdravlju na radu.

III. NACIONALNA POLITIKA

Član 3.

1. Svaka članica obavezuje se da promoviše bezbjednost i zdravlje radnog okruženja kroz formulisanje nacionalne politike.

2. Svaka članica obavezuje se da promoviše i unapređuje, na svim relevantnim nivoima, pravo radnika na bezbjedno i zdravo radno okruženje.

3. Prilikom formulisanja nacionalne politike, svaka članica, u skladu sa nacionalnim uslovima i praksom i u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ima obavezu da promoviše osnovna načela kao što su: procjena profesionalnih rizika i opasnosti na radu; borba protiv profesionalnih rizika ili opasnosti na izvoru; razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja na radu, koja uključuje informisanje, konsultovanje i obuku.

IV. NACIONALNI SISTEM

Član 4.

1. Svaka članica obavezuje se da uspostavi, održava, progresivno razvija i periodično preispituje nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu, u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu obuhvata, između ostalog:

- (a) zakone i propise, kolektivne ugovore gdje je to moguće, i bilo koje druge relevantne instrumente o bezbjednosti i zdravlju na radu;
- (b) organ ili tijelo, ili organe ili tijela, nadležne za bezbjednost i zdravlje na radu, imenovane u skladu sa nacionalnim zakonom i praksom;
- (c) mehanizme za obezbjeđivanje poštovanja nacionalnih zakona i propisa, uključujući i sisteme inspekcije;
- (d) planove za unapređivanje (promociju), na nivou preduzeća, saradnje između posloводства, radnika i njihovih predstavnika kao bitnog elementa preventivnih mjera u vezi sa radnim mjestom.

3. Nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu sastoji se, gdje je to moguće, iz:

- (a) nacionalnog savjetodavnog tripartitnog, jednog ili više tijela, koja rješavaju pitanja bezbjednosti i zdravlja na radu;
- (b) informativne i savjetodavne službe o bezbjednosti i zdravlju na radu;
- (c) predviđene obuke o bezbjednosti i zdravlju na radu;
- (d) službe bezbjednosti i zdravlja na radu, u skladu sa nacionalnim zakonom i praksom;
- (e) istraživanja bezbjednosti i zdravlja na radu;
- (f) mehanizma za prikupljanje i analizu podataka o profesionalnim povredama i bolestima, uz uzimanje u obzir relevantnih instrumenata MOR-a;
- (g) predviđene saradnje sa relevantnim sistemima osiguranja i socijalne sigurnosti od profesionalnih povreda i bolesti;
- (h) mehanizama podrške za progresivno unapređivanje uslova bezbjednosti i zdravlja na radu u mikro-preduzećima, u malim i srednjim preduzećima i neformalnoj ekonomiji.

V. NACIONALNI PROGRAM

Član 5.

1. Svaka članica obavezuje se da propiše, sprovodi, prati, procjenjuje i periodično preispituje nacionalni program bezbjednosti i zdravlja na radu u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika.

2. Nacionalni program treba da:

- (a) promoviše razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja;
- (b) doprinese zaštiti radnika kroz eliminaciju ili svođenje na najmanju mjeru, do mjere do koje je praktično izvodljivo, opasnosti i rizika u vezi sa radnim mjestom, u skladu sa nacionalnim zakonom i praksom, u cilju sprječavanja profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva i promocije bezbjednosti i zdravlja na radnom mestu;
- (c) formulisan i preispitivan na osnovu analize nacionalne situacije u pogledu bezbjednosti i zdravlja na radu, uključujući analizu nacionalnog sistema bezbjednosti i zdravlja na radu;
- (d) uključi ciljeve i pokazatelje progressa;
- (e) da bude podržan, gdje je to moguće, kroz druge dopunske (komplementarne) nacionalne programe i planove kojima će se pomoći progresivno ostvarivanje bezbjednog i zdravog radnog okruženja.

3. Najviši nacionalni organi imaju obavezu da široko publikuju i, do mjere do koje je moguće, zvanično odobravaju i operacionalizuju nacionalni program.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Član 6.

Ovom Konvencijom ne revidira se nijedna međunarodna Konvencija ili preporuka rada.

Član 7.

Zvanične ratifikacije ove Konvencije moraju se saopštiti generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada zbog registracije.

Član 8.

1. Ova Konvencija obavezujuća je za one članice Međunarodne organizacije rada čije su ratifikacije registrovane kod generalnog direktora Međunarodne kancelarije rada.

2. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada je ratifikacija dvije članice registrovana kod generalnog direktora.

3. Znači da ova Konvencija stupa na snagu za svaku članicu dvanaest mjeseci od datuma kada je njena ratifikacija registrovana.

Član 9.

1. Članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može da je se odrekne nakon isteka perioda od deset godina od datuma njenog prvog stupanja na snagu, aktom proslijeđenim generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada na registraciju. Ovo odricanje ne smije stupiti na snagu pre isteka jedne godine od datuma njegovog registrovanja.

2. Svaka članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju, a koja nije u periodu od godinu dana nakon isteka perioda od deset godina pomenutog u prethodnom stavu, ostvarila pravo na odricanje predviđeno ovim članom, biće obavezana za naredni period od deset godina, i nakon toga, može da se odrekne ove Konvencije u prvoj godini svakog novog perioda od deset godina, u skladu sa uslovima predviđenim ovim članom.

Član 10.

1. Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavezan je da obavijesti sve članice Međunarodne organizacije rada o registraciji svih ratifikacija i odricanja koje su dostavile članice Organizacije.

2. Kada je obavještenje članice Organizacije o registraciji druge ratifikacije saopšteno, generalni direktor ima obavezu da skrene pažnju članicama Organizacije na datum kada će Konvencija stupiti na snagu.

Član 11.

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada dužan je da saopšti Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija na registrovanje u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija sve pojedinosti svih ratifikacija i odricanja koja su registrovana.

Član 12.

Onda kada smatra da je neophodno, Upravljački odbor Međunarodne kancelarije rada ima obavezu da predstavi Opštoj konferenciji izvještaj o djelovanju ove Konvencije i da ispita koliko je poželjno da se pitanje njenog preispitivanja stavi na dnevni red Konferencije.

Član 13.

1. U slučaju da se na Konferenciji usvoji nova Konvencija kojom se preispituje (tj. revidira) ova Konvencija, tada, osim ako novom Konvencijom nije drugačije predviđeno:

(a) ratifikacija od strane neke članice nova revidirana Konvencija ipso jure znači i neposredno odricanje od ove Konvencije, bez obzira na odredbe gore pomenutog člana 9, ako i kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu;

(b) od datuma kada nova revidirana Konvencija stupi na snagu, ova Konvencija prestaje da bude raspoloživa za ratifikaciju od strane članica.

2. Ova Konvencija ostaje u svakom slučaju na snazi u svom datom obliku i sadržini za one članice koje su je ratifikovale, a nisu ratifikovale revidiranu Konvenciju.

Član 14.

Obje verzije teksta i na engleskom i na francuskom jeziku imaju podjednaku važnost.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore – Međunarodni ugovori".

OBRAZLOŽENJE

I. USTAVNI OSNOV

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju sadržan je u članu 82 stav 1 tačka 17 Ustava Crne Gore, kojim je propisano da Skupština potvrđuje međunarodne ugovore.

II. OCJENA STANJA MEĐUNARODNIH ODNOSA I CILJ DONOŠENJA ZAKONA

Crna Gora pridaje veliki značaj na uspostavljanju visokog nivoa zaštite i zdravlja na radu, zaštiti ljudskih života i neophodna je primjena međunarodno prihvaćenih tehničkih normi.

Crna Gora je 14. jula 2006. godine, kao 179. država postala punopravna članica Međunarodne organizacije rada, prethodno postavši član Ujedinjenih nacija 28. juna 2006. godine. Tim činom je prihvatila prava i obaveze koje proizilaze iz njenog članstva. Imajući u vidu dosadašnju praksu i iskustva stečena iz prethodnog članstva u MOR-u, kao i činjenicu da je Crna Gora izvršavala u potpunosti obaveze preuzete članstvom u ovoj međunarodnoj organizaciji i time pokazala da posjeduje kapacitete da preuzme sva prava i obaveze kao njena punopravna članica, tokom 2007. godine, putem sukcesije pristupila je preuzimanju 68 Konvencija čiji potpisnik je bila Državna zajednica Srbije i Crne Gore.

Osnovni razlozi za usvajanje Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje broj 187 su: stvaranje pravnog osnova i potrebe za usaglašavanjem nacionalnog zakonodavstva sa propisima MOR-a, ispunjavanje uslova u pogledu kvaliteta i konkurentnosti za tržišno poslovanje i istupanje na međunarodnom tržištu rada i očekivanje da će se obezbijediti efikasnija zaštita i zdravlje na radu zaposlenih.

Konvencijom se ujednačavaju standardi koji se odnose na sva područja zaštite i zdravlja na radu, čime se omogućavaju dostojni uslovi za bezbjedan rad i zdravo okruženje čemu Crna Gora i teži.

Konvencija se sastoji od 14 članova kojima se utvrđuju osnovna načela, prava i obaveze, stupanje na snagu, izmjene i dopune Konvencije i druge završne odredbe. Konvencija o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje broj 187 na radu usvojena je 15. juna 2006. godine u Ženevi.

Cilj koji se donošenjem Zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187 želi postići jeste nastavak aktivnosti kako bi došlo do smanjenja broja profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, obavezu da među zemljama razvija svjetske programe kojima se ostvaruje odgovarajuća zaštita života i zdravlje zaposlenih u svim zanimanjima. Cilj Konvencije jeste i aktivno preuzimanje koraka ka postizanju progresivno bezbjednijeg i zdravog radnog okruženja kroz nacionalni sistem i nacionalne programe zaštite i zdravlja na radu uzimajući u obzir principe iz instrumenata MOR-a, kao i periodično razmatranje koje mjere bi se mogle preduzeti da bi se ratifikovale odgovarajuće Konvencije MOR- a o zaštiti i zdravlju na radu.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU MEĐUNARODNIM UGOVOROM

Svaka članica koja ratifikuje Konvenciju o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, obavezuje se da kroz ciljeve, nacionalnu politiku, nacionalni sistem, nacionalni program sprovodi obaveze propisane Konvencijom.

Pitanja koja se uređuju ovim međunarodnim ugovorom:

Članom 1 "Definicije", definišu se izrazi za potrebe ove Konvencije, a to su "nacionalna politika", "nacionalni sistem", "nacionalni program" i "nacionalna preventivna kultura bezbjednosti i zdravlja na radu".

U Članu 2 govori se o obavezama koje ima svaka članica koja ratifikuje ovu Konvenciju, a to su: promocija stalnog poboljšanja bezbjednosti i zdravlja na radu u cilju prevencije profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva kroz razvoj nacionalne politike, nacionalnog sistema i nacionalnog programa, obaveza da se aktivno preuzimaju koraci ka postizanju progresivno bezbjednijeg i zdravog radnog okruženja, uzimajući u obzir principe iz instrumenata Međunarodne organizacije rada i periodično razmatranje koje mjere bi se mogle preuzeti da bi se ratifikovale odgovarajuće Konvencije MOR- a o bezbjednosti i zdravlju na radu.

Članom 3 formuliše se nacionalna politika, gdje svaka članica, u skladu sa nacionalnim uslovima, praksom i u dogovoru sa reprezentativnim organizacijama poslodavaca i radnika, ima obavezu da promoviše osnovna načela kao što su: procjena profesionalnih rizika i opasnosti na radu; borba protiv profesionalnih rizika ili opasnosti na izvoru; razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja na radu, koja uključuje informisanje, konsultovanje i obuku.

U članu 4 definiše se nacionalni sistem bezbjednosti i zdravlja na radu koji obuhvata, između ostalog: zakone i propise, kolektivne ugovore gdje je to moguće, organe i tijela, mehanizme za obezbjeđivanje poštovanja nacionalnih zakona i propisa, uključujući i sisteme inspekcije i planove za unapređivanje na nivou preduzeća, saradnje između posloводства, radnika i njihovih predstavnika.

Članom 5 definiše se nacionalni program koji treba da: promoviše razvoj nacionalne preventivne kulture bezbjednosti i zdravlja; doprinosi zaštiti radnika kroz eliminaciju ili svođenje na najmanju mjeru u cilju sprečavanja profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva; uključuje ciljeve i pokazatelje progressa; bude podržan, gdje je to moguće, kroz druge dopunske nacionalne programe i planove kojima će se pomoći progresivno ostvarivanje bezbjednog i zdravog radnog okruženja.

Završnim odredbama je precizirano da se ovom Konvencijom ne revidira nijedna međunarodna konvencija ili preporuka rada, zvanične ratifikacije ove Konvencije moraju se saopštiti generalnom direktoru Međunarodne kancelarije rada zbog registracije.

Ova Konvencija obavezujuća je za one članice MOR- a čije su ratifikacije registrovane kod generalnog direktora Međunarodne kancelarije rada. Ona stupa na snagu dvanaest mjeseci od datuma kada je ratifikacija dvije članice registrovana kod generalnog direktora. Članica koja je ratifikovala ovu Konvenciju može da je se odrekne nakon isteka perioda od deset godina od datuma njenog prvog stupanja na snagu, aktom proslijeđenim generalnom direktoru

Međunarodne kancelarije rada na registraciju. Članica koja nije u periodu od godinu dana nakon isteka perioda od deset godina ostvarila pravo na odricanje, biće obavezana za naredni period od deset godina.

Generalni direktor Međunarodne kancelarije rada obavezan je da obavjesti sve članice MOR- a o registraciji svih ratifikacija i odricanja koje su dostavile članice Organizacije; da skrene pažnju članicama Organizacije na datum kada će Konvencija stupiti na snagu; da saopšti Generalnom sekretaru Ujedinjenih nacija na registrovanje u skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih nacija sve pojedinosti svih ratifikacija i odricanja koja su registrovana.

IV. PROCJENA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE ZAKONA

Za sprovođenje ovog zakona nije potrebno obezbijediti finansijska sredstva u budžetu Crne Gore.

V. POTREBA USAGLAŠAVANJA PROPISA

Crna Gora pridaje veliki značaj na uspostavljanju visokog nivoa zaštite i zdravlje na radu, zaštite ljudskih života i neophodna je primjena međunarodno prihvaćenih tehničkih normi.

Konvencijom se ujednačavaju standardi koji se odnose na područje zaštite i zdravlja zaposlenih u oblasti građevinarstva, čime se zaposlenima u ovoj oblasti omogućava pravo na bezbjedno i zdravo radno mjesto.

VI. RAZLOZI HITNOSTI ZA DONOŠENJE ZAKONA PO SKRAĆENOM POSTUPKU

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnog ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana, kao i činjenicu da se u ovoj fazi ne mogu vršiti izmjene i dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se donošenje Zakona po skraćenom postupku.

Osnov za donošenje Predloga zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, po skraćenom postupku nalazi se u članu 151 Poslovnika Skupštine Crne Gore kojim se po skraćenom postupku donose zakoni koje je neophodno usaglasiti sa evropskim pravom i međunarodnim ugovorima i konvencijama.

U Crnoj Gori ovaj segment prava je ostao u sjenci drugih prava iz rada i po osnovu rada. Imajući u vidu njegov ogroman značaj, neophodno je izvršiti edukaciju poslodavaca i zaposlenih kao i cjelokupne javnosti, kako bi zaštita i zdravlje na radu zauzela svoje mjesto u pravnom sistemu.

Imajući u vidu da poslodavci imaju najveću odgovornost za zaštitu i zdravlje na radu, kao i njihovu najvažniju obavezu da zaposlenima omoguće bezbjedno i zdravo radno mjesto i da ih uključe u razmatranje svih pitanja vezanih za zaštitu i zdravlje na radu, dok zaposleni imaju odgovornost za sopstvenu zaštitu na radu što se ogleda u načinu na koji pristupaju svojim radnim mjestima, opšti cilj ratifikacije ove Konvencije jeste unapređenje i očuvanje zdravlja radno aktivnog stanovništva, odnosno unapređenje uslova rada radi sprečavanja povreda na radu, profesionalnih bolesti i bolesti u vezi sa radom i njihovog svođenja na najmanju moguću mjeru.

S tim u vezi, potvrđivanje navedene Konvencije stvoriće se dodatni uslovi za sprovođenje mjera i aktivnosti na promovisanju zaštite i zdravlja na radu, te će na taj način biti postignut cilj, a to je da

svaki zaposleni i svaki poslodavac budu upoznati sa svojim pravima i obavezama na polju zaštite i zdravlja na radu. Na ovaj način promocijom i informisanjem poslodavaca i zaposlenih o važnosti primjene mjera zaštite, doprinijeće se prevenciji povreda na radu, profesionalnih bolesti i bolesti u vezi sa radom. Većina povreda na radu i bolesti koje su u vezi sa radom mogu se spriječiti, pa je prevencija najisplativiji način za proaktivno rješenje pitanja zaštite i zdravlja na radu.

Crna Gora

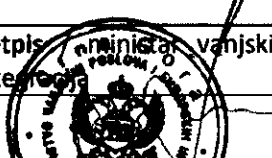

Organ državne uprave nadležan za oblast na koju se propis odnosi/donosilac akta

Ministarstvo rada i socijalnog staranja

Naziv propisa	Zakon o potvrđivanju Konvencije Međunarodne organizacije rada o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187	
Klasifikacija propisa po oblastima i podoblastima uređivanja	oblast	podoblast
	XII. Radni odnosi i zapošljavanje	1. Opšti propisi o radu
Klasifikacija propisa po pregovaračkim poglavljima i podpoglavljima prava Evropske unije	poglavlje	potpoglavlje
	19 Socijalna politika i zapošljavanje (05)	19.20.20.10 Sigurnost na radu (05.20.20.10)
Ključni termini - eurovok deskriptori		

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI NACRTA/PREDLOGA PROPISA CRNE GORE S PRAVNOM TEKOVINOM
EVROPSKE UNIJE**

Identifikacioni broj izjave		MRSS-IU/PZ/15/03
1. Naziv nacrt/predloga propisa		
- na crnogorskom jeziku	Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187	
- na engleskom jeziku	Proposal for the Law on Ratification of the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention C187	
2. Podaci o obrađivaču propisa		
a) Organ državne uprave koji priprema propis		
Organ državne uprave	Ministarstvo rada i socijalnog staranja	
- Sektor/odsjek	Direktorat za rad- Direkcija za poslove zaštite na radu	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	Generalni direktor, Slobodan Filipović tel: 234-267, 067 532 220 e-mail- slobodan.filipovic@mrs.gov.me	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	Generalni direktor, Slobodan Filipović tel: 234-267, 067 532 220 e-mail- slobodan.filipovic@mrs.gov.me	
b) Pravno lice s javnim ovlaštenjem za pripremu i sprovođenje propisa		
- Naziv pravnog lica	/	
- odgovorno lice (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
- kontakt osoba (ime, prezime, telefon, e-mail)	/	
3. Organi državne uprave koji primjenjuju/sprovode propis		
- Organ državne uprave	Ministarstvo rada i socijanog staranja Uprava za inspeksijske poslove	
4. Usklađenost nacrt/predloga propisa s odredbama Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Evropske unije i njenih država članica, s jedne strane i Crne Gore, s druge strane (SSP)		
a) Odredbe SSPa s kojima se usklađuje propis		
Sporazum ne sadrži odredbu koja se odnosi na normativni sadržaj predloga propisa.		
b) Stepem ispunjenosti obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
	☐	ispunjava u potpunosti
	☐	djelimično ispunjava
	☐	ne ispunjava
c) Razlozi za djelimično ispunjenje, odnosno neispunjenje obaveza koje proizilaze iz navedenih odredbi SSPa		
/		
5. Veza nacrt/predloga propisa s Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji (PPCG)		
- PPCG za period	2015 - 2018	
- Poglavlje, potpoglavlje	/	
- Rok za donošenje propisa	/	
- Napomena	Donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187 nije predviđeno Programom pristupanja Crne Gore Evropskoj uniji	
6. Usklađenost nacrt/predloga propisa s pravnom tekovinom Evropske unije		
a) Usklađenost s primarnim izvorima prava Evropske unije		
Ne postoji odredba primarnih izvora prava EU sa kojom bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.		

b) Usklađenost sa sekundarnim izvorima prava Evropske unije	
Ne postoji odredba sekundarnih izvora prava EU s kojom bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
c) Usklađenost s ostalim izvorima prava Evropske unije	
Ne postoji izvor prava EU ove vrste s kojim bi se predlog propisa mogao uporediti radi dobijanja stepena njegove usklađenosti.	
6.1. Razlozi za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost nacrt/predloga propisa Crne Gore s pravnom tekovinom Evropske unije i rok u kojem je predviđeno postizanje potpune usklađenosti	
/	
7. Ukoliko ne postoje odgovarajući propisi Evropske unije s kojima je potrebno obezbijediti usklađenost konstatovati tu činjenicu	
Ne postoje odgovarajući propisi EU sa kojima je potrebno obezbijediti usklađenost.	
8. Navesti pravne akte Savjeta Evrope i ostale izvore međunarodnog prava korišćene pri izradi nacrt/predloga propisa	
Konvencija o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981	Occupational Safety and Health Convention, 1981
Preporuka o bezbjednosti i zdravlju na radu, 1981, (br. 164)	The Occupational Safety and Health Recommendation, 1981 (No. 164
Filadelfijska deklaracija	The Declaration of Philadelphia
MOR Deklaracija o osnovnim principima i pravima na radu i njena primjena i praćenje iz 1998,	ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-Up, 1998
9. Navesti da li su navedeni izvori prava Evropske unije, Savjeta Evrope i ostali izvori međunarodnog prava prevedeni na crnogorski jezik (prevode dostaviti u prilogu)	
/	
10. Navesti da li je nacrt/predlog propisa iz tačke 1 Izjave o usklađenosti preveden na engleski jezik (prevod dostaviti u prilogu)	
Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187 je preveden na engleski jezik.	
11. Učešće konsultanata u izradi nacrt/predloga propisa i njihovo mišljenje o usklađenosti	
U izradi Predloga zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187 nije bilo učešća konsultanata.	
Potpis: Potpis: 	Potpis:
Datum: 09.03.2015. godine	Datum:

Prilog obrasca:

1. Prevodi propisa Evropske unije
2. Prevod nacrt/predloga propisa na engleskom jeziku (ukoliko postoji)

TABELA USKLADENOSTI

1. Identifikacioni broj (1B) nacrta/predloga propisa	1.1. Identifikacioni broj izjave o uskladenosti i datum utvrđivanja nacrta/predloga propisa na Vladi			
MRSS-TU/PZ/15/03	MRSS-IU/PZ/15/03			
2. Naziv izvora prava Evropske unije i CELEX oznaka				
3. Naziv nacrta/predloga propisa Crne Gore				
Na crnogorskom jeziku	Na engleskom jeziku			
Predlog zakona o potvrđivanju konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187	Proposal for the Law on Ratification of the Promotional Framework for Occupational Safety and Health Convention C187			
4. Usklađenost nacrta/predloga propisa s izvorima prava Evropske unije				
a)	b)	c)	d)	e)
Određba i tekst odredbe izvora prava Evropske unije (član, stav, tačka)	Određba i tekst odredbe nacrta/predloga propisa Crne Gore (član, stav, tačka)	Usklađenost odredbe nacrta/predloga propisa Crne Gore s odredbom izvora prava Evropske unije	Razlog za djelimičnu usklađenost ili neusklađenost	Rok za postizanje potpune usklađenosti

IZVJEŠTAJ O SPROVEDENOJ ANALIZI PROCJENE UTICAJA PROPISA	
PREDLAGAČ	<i>Ministarstvo rada i socijalnog staranja</i>
NAZIV PROPISA	<i>Predlog zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187</i>
<p>1. Definisane probleme</p> <ul style="list-style-type: none"> - Koje probleme treba da riješi predloženi akt? - Koji su uzroci problema? - Koje su posljedice problema? - Koji su subjekti oštećeni, na koji način i u kojoj mjeri? - Kako bi problem evoluirao bez promjene propisa ("status quo" opcija)? 	
<p><i>Osnovni razlozi za donošenje novog Zakona o zaštiti i zdravlju na radu su: stvaranje pravnog osnova i potrebe za usaglašavanjem nacionalnog zakonodavstva sa propisima Međunarodne organizacije rada; ispunjavanje uslova u pogledu kvaliteta i konkurentnosti za tržišno poslovanje i istupanje na međunarodno tržište rada i očekivanje da će se obezbijediti efikasnija zaštita i zdravlje na radu zaposlenih.</i></p> <p><i>Ova Konvencija se odnosi na promociju stalnog poboljšanja bezbjednosti i zdravlja na radu u cilju prevencije profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, kroz razvoj, u dogovoru sa reprezentativnom organizacijama poslodavaca i radnika, nacionalne politike, nacionalnog sistema i nacionalnog programa.</i></p> <p><i>Problem se ogleda u sve većem broju profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, koji kao takvi imaju negativne posledice na produktivnost i privremeni društveni razvoj.</i></p> <p><i>Konvencija se sastoji od 14 članova kojima se utvrđuju osnovna načela, prava i obaveze, stupanje na snagu, izmjene i dopune Konvencije i druge završne odredbe. Konvencija o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu usvojena je 15. juna 2006. godine u Ženevi.</i></p>	
<p>2. Ciljevi</p> <ul style="list-style-type: none"> - Koji ciljevi se postižu predloženim propisom? - Navesti usklađenost ovih ciljeva sa postojećim strategijama ili programima Vlade, ako je primjenljivo. 	
<p><i>Konvencija o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, ima za cilj nastavak aktivnosti kako bi došlo do smanjenja broja profesionalnih povreda, bolesti i smrtnih slučajeva, obavezu da među zemljama razvija svjetske programe kojima se ostvaruje odgovarajuća zaštita života i zdravlje radnika u svim zanimanjima. Cilj Konvencije jeste i aktivno preuzimanje koraka ka postizanju progresivno bezbjednijeg i zdravog radnog okruženja kroz nacionalni sistem i nacionalne programe bezbjednosti i zdravlja na radu uzimajući u obzir principe iz instrumenata Međunarodne organizacije rada, kao i periodično razmatranje koje mjere bi se mogle</i></p>	

preduzeti da bi se ratifikovale odgovarajuće konvencije MOR- a o bezbjednosti i zdravlju na radu.

Crna Gora pridaje veliki značaj na uspostavljanju visokog nivoa zaštite i zdravlja na radu, zaštiti ljudskih života i neophodna je primjena međunarodno prihvaćenih tehničkih normi.

Konvencijom se ujednačavaju standardi koji se odnose na sva područja zaštite i zdravlja na radu, čime se omogućavaju dostojni uslovi za bezbjedan rad i zdravo okruženje čemu Crna Gora i teži.

3. Opcije

- Koje su moguće opcije za ispunjavanje ciljeva i rješavanje problema? (uvijek treba razmatrati "status quo" opciju i preporučljivo je uključiti i neregulatornu opciju, osim ako postoji obaveza donošenja predloženog propisa).
- Obrazložiti preferiranu opciju?

Crna Gora je 14.07.2006. godine, kao 179 država, postala punopravni član Međunarodne organizacije rada (MOR), prethodno postavši član Ujedinjenih nacija 28. juna 2006. godine. Tim činom je prihvatila prava i obaveze koje proizilaze iz njenog članstva.

Konvencija o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu usvojena je 15. juna 2006. godine u Ženevi. U Crnoj Gori ovaj segment prava je ostao u sjenci drugih prava iz rada i po osnovu rada, a imajući u vidu njegov ogroman značaj, neophodno je izvršiti edukaciju poslodavaca i zaposlenih kao i cjelokupne javnosti, kako bi zaštita i zdravlje na radu zauzela svoje mjesto u pravnom sistemu. S tim u vezi, ratifikacijom navedene Konvencije mjere i aktivnosti na promovisanju zaštite i zdravlja na radu kojima će se na adekvatan način postići cilj, a to je da svaki poslodavac bude upoznat sa svojim pravima i obavezama na polju zaštite i zdravlja na radu. Svaka Članica koja ratifikuje Konvenciju o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, obavezuje se da kroz ciljeve, nacionalnu politiku, nacionalni sistem, nacionalni program sprovodi obaveze propisane Konvencijom.

4. Analiza uticaja

- Na koga će i kako će najvjerojatnije uticati rješenja u propisu - nabrojati pozitivne i negativne uticaje, direktne i indirektne.
- Koje troškove će primjena propisa izazvati građanima i privredi (naročito malim i srednjim preduzećima)
- Da li pozitivne posljedice donošenja propisa opravdavaju troškove koje će on stvoriti,
- Da li se propisom podržava stvaranje novih privrednih subjekata na tržištu i tržišna konkurencija;
- Uključiti procjenu administrativnih opterećenja i biznis barijera.

U izradi predloga zakona o potvrđivanju Konvencije o promotivnom okviru za bezbjednost i zdravlje na radu broj 187, nije bilo učešća konsultanata.

7: Monitoring i evaluacija

- Koje su potencijalne prepreke za implementaciju propisa?
  - Koje će mjere biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi?
  - Koji su glavni indikatori prema kojima će se mjeriti ispunjenje ciljeva?
  - Ko će biti zadužen za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa?
-
- Ne predviđaju se prepreke za potvrđivanje Konvencije.
  - Mjere koje će biti preduzete tokom primjene propisa da bi se ispunili ciljevi biće obaveza poslodavaca da u radnoj sredini odnosno radnoj okolini povećaju nivo zaštite i zdravlja na radu zaposlenih.
  - Za sprovođenje monitoringa i evaluacije primjene propisa zaduženo je Ministarstvo rada i socijalnog staranja.

Datum i mjesto:

Podgorica, 27. februar 2015. godine

Starješina organa predlagača

Mr. Predrag Bošković